

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Arquebisbe electe de Sevilla i
Administrador diocesà de Terrassa

«Els somnis es construeixen junts»

El papa Francesc ens crida a recuperar la capacitat de somniar un futur millor, i convida especialment l'Església a ser servidora d'un projecte de fraternitat per a tota la humanitat, a ser testimonis de l'esperança. Avui, amb motiu de la solemnitat de la Pentecosta, celebrem el dia de l'Acció Catòlica i de l'Apostolat Seglar, i se'ns convida a descobrir la riquesa del laïcat en la vida del Poble de Déu. El lema i la Jornada d'enguany s'inspiren en la carta encíclica del papa Francesc, *Fratelli tutti*, sobre la fraternitat i l'amistat social, i en el Congrés de Laics que ha complert ara fa poc el seu primer aniversari.

El Congrés de Laics va esdevenir una invitació a fer realitat el somni del discerniment i de la sinodalitat. L'existència cristiana no és quelcom estàtic, és la vida mateixa, formada per pensaments, sentiments, actes, tendències i relacions amb els altres, amb les coses, amb el món i amb la societat. L'existència cristiana té un naixement i un desenvolupament continu. A l'origen d'aquesta nova vida hi ha la fe en Jesucrist, el baptisme i el do de l'Esperit Sant, tres realitats que s'integren recíprocament i susciten en nosaltres una acció vivificadora i santificadora de Déu. El cristià ha de caminar com a fill de la llum; això comporta la tasca de discernir per a descobrir contínuament la voluntat de Déu, i això ho aconseguim en la mesura amb que ha rebut el do de l'Esperit, principi dinàmic i norma del seu obrar. L'Esperit diví estableix amb l'esperit humà un diàleg misteriós per a re-

conèixer el camí que Déu traça i per a seguir-lo.

Ara bé, per tal que l'existència cristiana pugui desenvolupar-se amb autenticitat, cal contrastar contínuament el que Déu suscita amb les inclinacions dels instints humans o de les forces del mal que són contràries a l'Esperit de Déu. A vegades no resulta fàcil distingir entre l'acció de l'Esperit de Déu, la de l'esperit humà i la de l'esperit maligne. El discerniment ens ajuda a descobrir la voluntat de Déu, el seu pla de salvació en el dia a dia de la

nostra vida i en la història. Perquè Déu ens parla en la història i actua en la història, que aleshores esdevé història de salvació. Per això som cridats a descobrir la veu de Déu a l'interior del cor i també en el crit de cada germà que trobem en el camí, i aquesta veu ens porta a escoltar per a sanar les ferides i alliberar les persones.

L'altre gran somni és el de la sinodalitat, que ha de dur-nos a descobrir que formem un únic Poble de Déu, pastors, vida consagrada i laics, i que tots som necessaris per a portar a terme la missió evangelitzadora. Pel sagrament del baptisme, tots som cridats i enviats, deixebles missioners. La sinodalitat ens ha de portar també a viure la comunió entre Moviments i Associacions, i en relació amb les diòcesis i les parròquies. I el model del camí sinodal de l'Església i el seu aliment de cada dia el trobem a l'Eucaristia. Al seu voltant es reuneix i se'n nodreix tot el poble de Déu.

Que la celebració d'aquest dia de l'Acció Catòlica i de l'Apostolat Seglar ens ajudi a seguir avançant en el procés d'impuls i dinamització del laïcat. Donem gràcies a Déu pel treball de les delegacions de l'Apostolat Seglar, els Moviments i les Associacions, l'Acció Catòlica i la tasca tan discreta com eficaç de les nostres parròquies. Que la Mare de Déu, reina dels Apòstols, ens condueixi en el camí, i l'Esperit Sant ens ompli de les seves benediccions perquè fem realitat, en l'Església i en el món, els somnis de Déu per a la humanitat.

ENTREVISTA

La bondat de Déu

MONTSERRAT RIGALL

L'empordanesa Montserrat Rigall és mare de família i una periodista vocacional. Actualment és cap de Comunicació de RTVE Catalunya, a més de professora a l'Institut de RTVE, a la UIC i a Radiofònics. Assegura que li està agraïda a Déu perquè se sent estimada, perquè «faci el que faci» ho fa «amb la certesa que em protegeix, tant si l'encerto com si m'equivoco». Considera que tot el que surt de dins del cor «ha de ser bo, no pot ser dolent, perquè Déu no castiga».

Per què creus en Déu?

Perquè el sento en cadascuna de les persones i de les coses que m'envolten: el naixement d'una criatura, la mirada d'un amic a qui estimes, la complicitat dins del matrimoni, la carícia d'una mà estesa de l'àvia que s'acomia... Creure en Déu per a mi no és una opció: he crescut a prop seu gràcies als meus pares i als meus educadors. És com l'aire que respiro, m'acompanya allà on vaig i crec en la bondat del seu missatge.

De què li està agraïda?

D'haver-me regalat la vida, d'haver-me donat l'oportunitat d'estimar i sentir-me estimada. Tinc una persona incondicional al meu costat que m'entén des que la vaig conèixer als 15 anys i és el pare dels meus dos fills. Estic agraïda d'haver crescut amb els avis, de tenir els pares que tinc i la família que he format, agraïda de l'oportunitat d'educar els fills de la mateixa manera que ho van fer els meus pares, d'haver interposat en el meu camí de la vida persones transcedents que m'han ajudat a créixer.

El periodisme hauria d'adoptar més sovint els valors cristians?

El periodisme com a tal està lligat intrínsecament a la voluntat de buscar la veritat, i fer-ho més enllà de la política i la religió. Crec en un periodisme al servei públic del ciutadà. Si el periodista com a individu és un bon professional, contrasta la informació i focalitza la feina en el bé dels altres, evitant perjudicis, respectant la dignitat de les persones, ja transmet valors cristians.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Bon dia al sant

Aquest curs fa P4. És una nena que segueix amb interès l'itinerari d'iniciació cristiana familiar. Com cada matí, en arribar a l'escola, entra amb la mare a la capella. Ha après, observant-la amb atenció, que cal fer silenci, mirar Jesús i dir-li alguna cosa. Acaba aviat. La mare segueix pregant i ella, decidida, avança pel passadís central, fins arribar a una imatge jacent del fundador de l'orde titular de l'escola. Sembla, talment, un home d'una alçada normal que, ajagut, dorm plàcidament. La nena s'hi acosta, li fa un petó i li diu: «Bon dia». I així, cada dia. Surten de la capella i, acompanyada de la mare, es dirigeix al lloc predeterminat on es retroba amb els altres infants, companys d'aula. A la pregunta de per què fa el petó al sant, respon amb tota seriositat i com qui no diu res: «Li dic bon dia i li faig un petó. Ja és hora de llevar-se. Quan es desperti estarà més content». «En veritat us ho dic: si no canvieu i us feu com els infants, no entrareu pas al Regne del cel» (Mt 18,3).

Les imatges dels sants cristians transcriuen el misteri del missatge evangèlic que va més enllà de la seva realitat material. Traspuen presència de Jesús en els sants i santes

que hi han referit la seva vida. Traspuen, sovint, missatge evangèlic, referència a la Paraula. Venerar la persona representada ens porta a Jesús, de qui són testimonis. «Perquè ell, que els coneixia des de sempre, els ha destinat a ser imatge del seu Fill, que així ha estat el primer d'una multitud de germans» (Rm 8,29).

La nena ho té clar. Ha esbrinat el misteri de la imatge que cada matí intenta despertar amb el seu petó. Se sent companya d'aquesta munió de testimonis que, tot estimant, segueixen Jesús, malgrat les dificultats de cada dia. Vol ser amiga de Jesús estimant els altres. Vol aprendre a parlar-hi com la mare. Ha encetat el camí, agafada confiadament a la seva mà. Seguirà anant cada matí a la capella. Farà silenci, mirarà Jesús i parlarà amb ell, potser fins i tot es queixarà perquè el sant no es desperta cap dia mentre ella és a la capella... Confiada en el fer de la mare i amb l'ajuda de Déu, seguirà creixent i descobrirà el testimoni de tants homes i tantes dones que han fet i fan de la pregària comunicació habitual i continuada amb el Pare de tots. Mentrestant, continuarà besant la imatge per desitjar-li bon dia.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Flores entre las rocas

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Leímos un hecho que, al parecer, le ocurrió al P. Mario Bergoglio quien, en Luján, había encontrado a un joven con un grave problema. Al preguntarle sobre la opinión de su madre, el muchacho respondió que ella no sabía qué aconsejarle, pero sí que le pidió que fuera a la Virgen y rezara. Francisco, al parecer comentó: «¡Este es un consejo de madre!». Humilde, no tenía claro qué decirle a su hijo, pero le dio el mejor consejo: abrirse al Espíritu Santo.

El Señor mismo, en cada instante, nos invita a abrirnos confiadamente al Espíritu que nos envía. El Santo Padre, en su carta apostólica *Patris corde*, nos anima: «No importa si ahora todo parece haber tomado un rumbo equivocado y si algunas cuestiones son irreversibles. Dios

puede hacer que las flores broten entre las rocas. Aun cuando nuestra conciencia nos reprocha algo, Él "es más grande que nuestra conciencia y lo sabe todo" (Jn 3,20).»

«La fe da sentido a cada acontecimiento feliz o triste». Miremos a san José «protagonista valiente y fuerte. Sólo el Señor puede darnos la fuerza para acoger la vida tal como es, para hacer sitio incluso a esa parte contradictoria, inesperada y decepcionante de la existencia».

Pidamos a María que nos ayude a dejarnos formar por el Espíritu a la medida de Cristo. Oración, misericordia, ternura, servicio, testimonio, expresan la acción del Espíritu en nuestra debilidad y en movernos a acoger a nuestros hermanos, especialmente a los más necesitados.

Lectures de la missa diària i santoral

24. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.)

[Gn 3,9-15.20 (o bé: Ac 1,12-14) / Sl 86 / Jn 19,25-34]. Benaurada Verge Maria, Mare de l'Església. Maria Auxiliadora i altres advocacions: Providència, Strada...; sant Vicenç de Lerins, prev., escriptor eclesial; sant Genadi, bisbe; santes Susanna i Afra, mrs.; beat Joan Prado, prev. i mr.

25. ■ Dimarts [Sir 35,1-15 / Sl 49 / Mc 10,28-31].

Sant Beda el Venerable (673-735), prev. i dr. de l'Església; sant Gregori VII, papa (1073-1085), abans monjo Hildebrand; santa Maria-Magdalena de Pazzi (Florència, 1566-1607), vg. carmelitana. Sant Urbà I, papa (222-230) i mr.; santa Magdalena-Sofia Barret, fund. rel. del Sagrat Cor, a París (SCJM, 1800); santa Vicenta-Maria López Vicuña, vg., fund. rel. Maria Immaculada.

26. □ Dimecres [Sir 36,1-2.5-6.13-19 / Sl 78 / Mc 10,32-45].

Sant Felip Neri (Florència, 1515 - Roma, 1595), prev., fund. Congregació de l'Oratori (CO, 1551). Sant Zacaries, bisbe; sant Quadrat, mr., deixeble dels apòstols; sant Eleuteri, papa (grec, 175-189) i mr.

27. □ Dijous [Jr 31,31-34 (o bé: He 10,11-18) / Sl 109 / Mc 14,12a.22-25].

Jesucrist, gran sacerdot per sempre. Sant Agustí de Canterbury (s. VI-VII), bisbe, abans monjo a Roma. Sant Juli, mr.; sant Berenguer, monjo. Beat Josep Tous (Igualada, 1811 - Barcelona, 1871), prev. i fund.

28. ■ Divendres [Sir 44,19-13 / Sl 149 / Mc 11,11-26].

Sant Germà, bisbe de París; sant Emili, mr.; santa Maria-Anna de Jesús Paredes, vg., de l'Equador.

29. ■ Dissabte [Sir 51,17-27 / Sl 18 / Mc 11,27-33].

Sant Just (s. VI), bisbe d'Urgell; sant Pere Sans, bisbe de Fo-quien i màrtir a la Xina (1747), nat a Ascó (Ribera d'Ebre), dominic. Beat Feliu de Nicòsia, rel. caputxí; beat Ramon Escrivà i companys màrtirs. Sant Pau VI, papa.

30. □ † Diumenge vinent, La Santíssima Trinitat (lit. hores: 4a setm.)

[Dt 4,32-34.39-40 / Sl 32 / Rm 8,14-17 / Mt 28,16-20]. Sant Ferran (1198-1252), rei castellano-lleonès, patró d'institucions diverses. Santa Joana d'Arc, vg., patrona de França; santa Emília, mare de sants (Basilí el Gran, Gregori de Nissa i Pere de Sebaste, bisbes, i Macrina). Beat Pere Tarrés i Claret (Manresa, 1905 - Barcelona, 1950), prev. de la diòcesi de Barcelona; beata Baptista de Varano, vg.

DIUMENGE DE PENTECOSTA

COMENTARI

Lectura dels Fets dels Apòstols
(Ac 2,1-11)

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta, es trobaven tots junts en un mateix lloc, quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts.

Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar.

Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «¿No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, ¿com és que cadascú de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grans deses de Déu en les nostres pròpies llengües».

Salm responsorial (103)

R. *Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra.*

Beneix el Senyor, ànima meva. / Senyor, Déu meu, que en sou de gran. / Que en són de variades, Senyor, les vostres obres, / la terra és plena de les vostres criatures. R.

Si els retireu l'alè, expiren / i tornen a la pols d'on van sortir. / Quan envieu el vostre alè, reneix la creació, / i renoveu la vida sobre la terra. R.

Glòria al Senyor per sempre. / Que s'alegrí el Senyor contemplant el que ha fet, / que li sigui agradable aquest poema, / són per al Senyor aquests cants de goig. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,3b-7.12-13)

(La segona lectura, aquest any B, també pot ser: Ga 5,16-25)

Germans, ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis, però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu, que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Perquè el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

(Jn 20,19-23) (L'Evangelí, aquest any B, també pot ser: Jn 15,26-27;16,12-15)

Al vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres».

Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres». Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó.»

Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles
(Hch 2,1-11)

Al cumplirse el día de Pentecostés, estaban todos juntos en el mismo lugar. De repente, se produjo desde el cielo un estruendo, como de un viento que soplabo fuertemente, y llenó toda la casa donde se encontraban sentados. Vieron aparecer unas lenguas, como llamaradas, que se dividían, posándose encima de cada uno de ellos. Se llenaron todos de Espíritu Santo y empezaron a hablar en otras lenguas, según el Espíritu le concedía manifestarse.

Residían entonces en Jerusalén judíos devotos venidos de todos los pueblos que hay bajo el cielo. Al oírse este ruido, acudió la multitud y quedaron desconcertados, porque cada uno los oía hablar en su propia lengua. Estaban todos estupefactos y admirados, diciendo: «¿No son galileos todos esos que están hablando? Entonces, ¿cómo es que cada uno de nosotros los oímos hablar en nuestra lengua nativa? Entre nosotros hay partos, medos, elamitas y habitantes de Mesopotamia, de Judea y Capadocia, del Ponto y Asia, de Frigia y Panfilia, de Egipto y de la zona de Libia que limita con Cirene; hay ciudadanos romanos forasteros, tanto judíos como prosélitos; también hay cretenses y árabes; y cada uno los oímos hablar de las grandezas de Dios en nuestra propia lengua».

Salm responsorial (103)

R. *Envía tu Espíritu, Señor, y repuebla la faz de la tierra.*

Bendice, alma mía, al Señor. / ¡Dios mío, qué grande eres! / Cuántas son tus obras, Señor; / la tierra está llena de tus criaturas. R.

Les retiras el aliento, y expiran / y vuelven a ser polvo; / envías tu espíritu, y los creas, / y repueblas la faz de la tierra. R.

Gloria a Dios para siempre, / goce el Señor con sus obras; / que le sea agradable mi poema, / y yo me alegraré con el Señor. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 12,3b-7.12-13)

(La segunda lectura, en este año B, también puede ser: Gál 5,16-25)

Hermanos:

Nadie puede decir «Jesús es Señor», sino por el Espíritu Santo. Y hay diversidad de carismas, pero un mismo Espíritu; hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de actuaciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos. Pero a cada cual se le otorga la manifestación del Espíritu para el bien común. Pues, lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros son del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo. Pues todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan

(Jn 20,19-23) (El Evangelio, en este año B, también puede ser: Jn 15,26-27;16,12-15)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros». Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y, dicho esto, sopló sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos».

«L'Esperit de veritat, us guiarà cap a la veritat sencera»**JORDI LATORRE, SDB**

Director de l'ISCR Don Bosco

Amb la festa de la Pentecosta culmina la celebració anual dels cinquanta dies de la Pasqua cristiana. La Resurrecció de Crist, glorificada a la dreta de Déu Pare, desemboca en el do de l'Esperit Sant sobre la comunitat de deixebles de Jesús, per a la salvació de tot el món.

L'Evangelí d'enguany ens parla de l'Esperit Sant com a Defensor, l'Esperit de la veritat, que ens ensenyarà tot el que ha rebut de Jesucrist.

L'Esperit, l'alè de Déu en l'Antic Testament, és la capacitat de respirar i de viure. Així, al llibre del Gènesi, quan Déu forma d'argila la primera figura humana, tot alenat sobre ella, comença a respirar i a viure, i es converteix en un ésser vivent, en una persona humana. I és que portem dins nostre l'alè de Déu que ens mou a viure i respirar, tal com Déu mateix viu i respira. És un Esperit Sant, perquè prové de Déu, que és tres vegades sant.

L'Esperit és el Defensor, el Paràclit en grec. Aquell que en un judici o en un plet sosté i assessora cadascuna de les parts. L'Esperit que Jesús ens deixa és el qui resta al nostre costat per assessorar-nos en la nostra vida cristiana, és qui sosté les nostres lluites i dificultats, és qui dona força al nostre testimoni davant del món.

És també l'Esperit de veritat, perquè a l'Escriptura Déu és veritat. No en un sentit filosòfic, com després desenvoluparà la filosofia grega. Sinó en un sentit semític, és a dir, *sòlid i estable*. La veritat és la ferma, la constància i l'estabilitat: allò que perdura enmig de les coses canviant del món. Per això, en el fons, només Déu és veritat. Ell és l'únic que resta ferm com a base de tot el que existeix, i tot això és mòbil i canviable, és a dir, *vanitat*, com afirma l'Eclesiastès.

L'Esperit és qui ens ensenya tot el que ha rebut de Jesucrist. No perquè ens ensenyi coses noves, sinó perquè ens fa comprendre d'una manera nova allò que Jesús ha ensenyat d'un cop per sempre en el llenguatge i amb les maneres de la seva època. L'Esperit ens mou, al mateix temps, a la fidelitat i a la renovació. Fidelitat a l'ensenyament de Jesús, renovació en la manera de fer-lo vida i de comunicar-lo segons el llenguatge i les maneres de cada època.

L'Esperit continua l'obra del Ressuscitat en l'Església i en el món: perquè ens mou a respirar l'Evangelí del Ressuscitat; perquè ens acompanya i ens assisteix a l'hora de donar testimoni davant del món, i ens dona empena en les proves; perquè sosté i dona estabilitat a la nostra vida cristiana enmig de les modes i canvis constants del nostre món; perquè ens mou a la fidelitat a l'Evangelí i, a la vegada, ens empeny a renovar la nostra vida i a fer-la més transparent.

VIDA DIOCESANA

Activitats de l'Administrador diocesà

Aquest diumenge 23, a les 11 h. Missa de Pentecosta a la Parròquia de Sant Martí de Cerdanyola amb motiu de la celebració del Rocío a Catalunya.

Dilluns 24, a les 12 h. Missa al Monestir de Sant Domènec de Sant Cugat del Vallès en la festa de la Transloció del cos de sant Domènec de Guzmán.

Dimecres 26, a les 11 h. Reunió amb els arxiprestes. / **A les 19 h,** trobada amb les escoles diocesanes i parroquials a l'Escola Mare de Déu de la Salut de Sabadell.

Dijous 27, a les 10.30 h. Reunió dels bisbes de la Tarraconense a Barcelona. / **A les 19 h,** Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics.

Divendres 28, a les 11 h. Sessió del Col·legi de Consultors.

Diumenge 30, a les 18 h. A la Catedral, Missa d'acció de gràcies pel seu ministeri episcopal a la diòcesi.

Cristau presidí la Missa a la Parròquia de Santa Maria del Jaire, al barri de La Torreta de la Roca del Vallès, i confirmà 4 joves i 1 adult.

Confirmacions a Sant Cugat del Vallès. El divendres 14 de maig, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses celebrà la Missa a la Parròquia de Sant Pere Octavià de Sant Cugat del Vallès i confirmà 25 joves i adults.

Empresa APASOMI. L'empresa de reinserció laboral APASOMI, de Càri-

tas Diocesana, ha arribat a acords amb les entitats la Fundació Viver de Bell-lloch i la Fundació Vallès Oriental, per tal de col·laborar en la reinserció laboral de persones discapacitades. Els responsables es reuniren amb Mons. Saiz Meneses per a presentar el projecte d'una empresa única amb el nom d'APASOMI.

Conferència als joves sobre l'eutanàsia. El dissabte 15 de maig, la Delegació de Joventut organitzà una conferència sobre l'eutanàsia a la parròquia de Sant Cebrià de Valldo-reix. Va ser impartida per la Gna. Margarita Bofarull.

En la Pau de Crist

El P. Hèctor Vall Vilardell, jesuïta, morí a Sant Cugat del Vallès el 13 de maig del 2021 als 85 anys d'edat, 66 de vida religiosa i 53 de sacerdoci. Formava part de la Delegació Episcopal

d'Ecumenisme i Relacions Interreligioses.

El P. Carles Riera Montserrat, jesuïta, morí a Sant Cugat del Vallès el dia 13 de maig del 2021 als 81 anys d'edat, 55 de vida religiosa i 46 de sacerdoci.

Agenda

Celebració de l'Eucaristia d'acció de gràcies. Mons. Josep Àngel Saiz Meneses celebrarà la Missa en acció de gràcies pel seu ministeri episcopal a la diòcesi el diumenge 30 de maig, a les 18 h, a la Catedral. Per raó de l'aforament, la celebració es podrà seguir a través del canal YouTube del Bisbat.

L'Ou com balla. El dijous 3 de juny a les 18 h, a l'atri de la Catedral, Mons. Salvador Cristau beneirà l'Ou com balla, símbol de l'Eucaristia típic de la festa de Corpus.

Corpus Christi. El diumenge 6 de juny, a les 19 h, Mons. Salvador Cristau presidirà la Missa a la Catedral i beneirà la ciutat amb el Santíssim Sagrament. La celebració tindrà lloc a l'interior del temple amb catifes de flors a les capelles laterals. Per la normativa en vigor no es pot fer la processó per fora.

Notícies

Confirmacions a La Torreta. El diumenge 9 de maig, Mons. Salvador

REMAD MAR ADENTRO

«Los sueños se construyen juntos»

El papa Francisco nos llama a recuperar la capacidad de soñar un futuro mejor, y llama especialmente a la Iglesia a ser servidora de un proyecto de fraternidad para toda la humanidad, a ser testigos de la esperanza. Hoy, con motivo de la solemnidad de Pentecostés, celebramos el día de la Acción Católica y del Apostolado Seglar, y somos invitados a descubrir la riqueza del laicado en la vida del Pueblo de Dios. El lema y la Jornada de este año se inspiran en la carta encíclica del papa Francisco, *Fratelli tutti*, sobre la fraternidad y la amistad social, y en el Congreso de Laicos, que ha cumplido recientemente su primer aniversario.

El Congreso de Laicos fue una invitación a hacer realidad el sueño del discernimiento y el de la sinodalidad. La existencia cristiana no es algo estático, es la vida misma, compuesta por pensamientos, sen-

timientos, actos, tendencias y relaciones con los demás, con las cosas, con el mundo y con la sociedad. La existencia cristiana tiene un nacimiento y un desarrollo continuo. En el origen de esta nueva vida está la fe en Jesucristo, el bautismo y el don del Espíritu Santo, tres realidades que se integran recíprocamente y suscitan en nosotros una acción vivificadora y santificadora de Dios. El cristiano debe caminar como hijo de la luz; esto comporta la tarea de discernir para descubrir continuamente la voluntad de Dios, y eso lo consigue en la medida en que ha recibido el don del Espíritu, principio dinámico y norma de su obrar. El Espíritu divino entabla con el espíritu humano un diálogo misterioso para reconocer el camino que Dios traza y para seguirlo.

Ahora bien, para que la existencia cristiana pueda desarrollarse

con autenticidad, es necesario contrastar continuamente lo que Dios suscita, con las inclinaciones de los instintos humanos o de las fuerzas del mal, que son contrarias al Espíritu de Dios. A veces no resulta fácil distinguir entre la acción del Espíritu de Dios, la del espíritu humano y la del espíritu del maligno. El discernimiento nos ayuda a descubrir la voluntad de Dios, su plan de salvación en el día a día de nuestra vida y en la historia. Porque Dios nos habla en la historia, y actúa en la historia, que entonces deviene historia de salvación. Por eso somos llamados a descubrir la voz de Dios en el interior del corazón y también en el grito de cada uno de los hermanos que encontramos en el camino, y esa voz nos lleva a escuchar para sanar las heridas y liberar las personas.

El otro gran sueño es el de la sinodalidad, que nos debe llevar a des-

cubrir que somos un único Pueblo de Dios, pastores, vida consagrada y laicos, y que todos somos necesarios para llevar a cabo la misión evangelizadora. Por el sacramento del bautismo, todos somos llamados y enviados, discípulos misioneros. La sinodalidad nos debe llevar también a vivir la comunión entre Movimientos y Asociaciones, y en relación a las diócesis y las parroquias. Y el modelo del camino sinodal de la Iglesia y su alimento cotidiano lo encontramos en la Eucaristía. En torno a ella se reúne y de ella se alimenta todo el Pueblo de Dios.

Que la celebración de este Día de la Acción Católica y del Apostolado Seglar nos ayude para seguir avanzando en este proceso de impulso y dinamización del laicado. Damos gracias a Dios por el trabajo de las delegaciones de Apostolado Seglar, los Movimientos y Asociaciones, la Acción Católica y la labor tan discreta como eficaz de tantos laicos de nuestras parroquias. Que la Virgen María, Reina de los Apóstoles, nos guíe en el camino, y el Espíritu Santo nos colme de sus bendiciones para que hagamos realidad, en la Iglesia y en el mundo, los sueños de Dios para la humanidad.

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Arzobispo electo de Sevilla y
Administrador diocesano de Terrassa